

зи ужасенъ образъ, още купъ ссѣдове златы и сребърны отъ най хубавытъ, тканія златовезаны и верижицы и обѣцы елмазены изработены чудесно; най скѣпытъ ссѣдове отъ мѣнастыритъ и палатытъ натрупаны въ кѣщѣтъ на диктатора, които тѣпчеше той съ босытъ си крака, или гы даваше на когото ся случаше отъ чиновницытъ си съ двойно прѣзрѣніе на гордость и праводушіе. Таквазы бѣше царската стая дѣто Мазаніель пріе братовчеда на Гюизскытъ дукове.

Въобразѣте си послѣ въ това всебѣсовище, тогозы диктатора, съ разгърденѣтъ ризѣ, вѣлнястытъ гърды и жилистытъ му мышцы, съ крачолници (тузлуцы) които стигахъ чакъ надъ колѣнытъ му съ завѣнжлото и посѣхнжлото му лице и съ дебелытъ и гордытъ му гласъ.

Турѣте близу до него подполковника Лузара, образъ немилостивъ и грозенъ, смиренъ наистинѣ прѣдъ диктатора, но безочлявъ и продерзливъ прѣдъ чужденеца, когото подничаше като тигръ ловитѣтъ си.

А противъ тѣзи двамата челоуѣцы въобразѣте си маркиза Шатильона, цвѣтътъ на благороднытъ въ Францѣ, най хубавыйтъ гыздавецъ въ дворѣтъ на Лудовика 14-го и сѣдѣте за прѣговоренното измѣчваніе което ще прѣтърпи между тѣзи дватата главорѣзцы (джеллаты).

— Какъ е Маріѣ Арска бѣше попыталъ маркизѣтъ.

— Твърдѣ добръ е, отговори рыбарѣтъ, като поднесе единъ джбовъ столъ на маркиза, а той сѣднѣ на сламенѣтъ сѣдалницѣ (канapé), твърдѣ добръ ако и да е смутена малко отъ расходкѣтъ и нажалена защото ѣ сѣ зели царскытъ прѣмѣны. Но ето и златовезаната ѣ забрадка, приложи като подритнѣ съ кракъ едно тънко богато тканіе.

Шатильонъ прѣгълиѣ настрѣхнуваніето си и стори муся че отгатнѣ намѣреніята на рыбарина.

— Явно че иска да мя испита прѣди да пріеме спорството ми, размысли безстрашляво, че безочлявостьта на рыбара не бѣше никакъ заплашителна. Нека поласкаймы